



Af Martin Gerup

Kommentar

Guitarundervisningen har ligesom andre fag nogle elementære spørgsmål som begynderundervisningen skal tage stilling til. Skal vi starte med at lære eleverne at spille og synge eller skal vi starte med at lære dem at spille melodier? Skal guitaren introduceres som akkompagnementsinstrument eller som soloinstrument.

Det spørgsmål er der (desværre) flere forskellige svar på rundt omkring i landet. Guitarlærerne har ikke fundet fælles fodslag om dette spørgsmål, og ledelsen på den enkelte skole lader det være op til den enkelte lærer og det eksisterende strengemiljø at tage stilling til det.

Men tiden er til sammenspil og derfor trænger mange års metodefrihed til et overordnet og gennemgribende eftersyn. Kvalificerer den ellers glimrende undervisning der bliver lavet rundt omkring i landet til sammenspilshold ud over lærerens egne?

Det spørgsmål er nødvendigt at besvare, for det viser sig at fordelene ved den ellers hyggelige og intime bladspilssituation har en stor ulempe. Melodispillet drukner, når der skal laves sammenspil. Her vil man typisk gerne have høvlet nogle akkorder af, og få noget energi til musikken.

Men hvis guitarlærerne beslutter at (den almene) begynderundervisning med fordel kan starte med akkorder + evt. sang, skal der tages stilling til om den eksisterende akkordundervisning er god nok.

Når man er lille og ens musikalske horisont går fra Mariehønen Evigglad til X-faktor vil jazzvoicings være at skyde over målet. Og Bob Dylan, Woody Guthrie og Joan Baez vil være at en kende for smalt i udtrykket.

Så hvis vi vil fange nutidens børn og unge skal vi ind i perioden midt imellem. Lad efterkrigstidens becifringer vente og hold 60'ernes "frelserakkorder" på stand-by. Vi skal finde vores begynderundervisning i perioden midt imellem. Nemlig i 50'ernes rock 'n' roll.

Powerakkorderne

Man kan med nutidens genoplivede interesse for rock plædere for, at begynderundervisningen med fordel kan starte med powerakkorden. Den der i virkeligheden slet ikke er en akkord, fordi den består af kun to toner, og dermed musikteoretisk "kun" er et interval. Den becifres med et lille 5 efter akkordtonen, og er en såkaldt kønsløs akkord.

Fordele ved at lade begynderundervisningen starte med powerakkorderne er indlysende. De kan bruges til at spille sammen med lige fra starten. Det er et enkelt greb som låser hånden og det motoriske aspekt fast, mens undervisningen kan koncentrere sig om tidlig tone- og harmonilære.

Kvintakkorden, som nogen kalder den, er hverken dur eller mol og det giver et mere bredt udvalg af repertoiremuligheder i den tidlige undervisning. Den giver indblik i gribebrædtets opbygning og er nemme for selv små hænder. Powerakkorderne giver læreren mulighed for at introducere dominantik som F til Bb og F#m til Hm tidligt i undervisningsforløbet.

Fælles forum

Denne kommentar knytter sig udelukkende til begynderundervisningen, og et generelt ønske om et større fælles fodslag på netop det område. Det betyder noget for guitarlevernes sammenspilsmuligheder, at guitarlærerne tager en beslutning om rækkefølgen.

Idag er mulighederne tilstede via internettet. Guitarfaggrupperne kan via fællesundervisningsportalen emu.dk etablere et fælles forum, hvor både undervisningsdidaktik og evt. læseplaner kan udvikles.

En afklaring af hvilken rækkefølge guitarindlæringens forskellige elementer forventes at blive introduceret vil gøre begynderundervisningen lettere at håndtere, og give eleverne en bedre sammenhæng i fremtiden, når de mødes i diverse musikalske sammenhænge. ■

Martin Gerup er musiklærer i Roskilde. Initiativtager til DIM – Den Interaktive Musikundervisning i Roskilde Musiske Skole. Arbejder med teknologistøttet musikundervisning i Lydkaptajnen og tekststewardessen.